

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 173 (XVII) — Nr. 609

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 14 iulie 2005

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
LEGI ȘI DECRETE		
219.	— Lege privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 138/2000 pentru modificarea și completarea Codului de procedură civilă.....	2-12
596.	— Decret pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 138/2000 pentru modificarea și completarea Codului de procedură civilă.....	12
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		
	Decizia nr. 306 din 14 iunie 2005 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 132 și 133 din Codul de procedură penală.....	13-15
★		
	Rectificări.....	16

LEGI ȘI DECRETE

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 138/2000 pentru modificarea și completarea Codului de procedură civilă

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. I. — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 138 din 14 septembrie 2000 pentru modificarea și completarea Codului de procedură civilă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 479 din 2 octombrie 2000, cu următoarele modificări și completări:

1. La articolul I, punctul 1 va avea următorul cuprins:

„1. Articolul 2 va avea următorul cuprins:

«Art. 2. — Tribunalul judecă:

1. în primă instanță:

a) procesele și cererile în materie comercială al căror obiect are o valoare de peste 1 miliard lei, precum și procesele și cererile în această materie al căror obiect este neevaluabil în bani;

b) procesele și cererile în materie civilă al căror obiect are o valoare de peste 5 miliarde lei, cu excepția cererilor de împărțeață judiciară, a cererilor în materia succesorală, a cererilor neevaluabile în bani și a cererilor privind materia fondului funciar, inclusiv cele de drept comun, petitorii sau, după caz, posesorii, formulate de terții vătămați în drepturile lor prin aplicarea legilor în materia fondului funciar;

c) conflictele de muncă, cu excepția celor date prin lege în competența altor instanțe;

d) procesele și cererile în materie de contencios administrativ, în afară de cele date în competența curților de apel;

e) procesele și cererile în materie de creație intelectuală și de proprietate industrială;

f) procesele și cererile în materie de expropriere;

g) cererile pentru încuviințarea, nulitatea sau desfacerea adopției;

h) cererile pentru repararea prejudiciilor cauzate prin erori judiciare săvârșite în procesele penale;

i) cererile pentru recunoașterea, precum și cele pentru încuviințarea executării silite a hotărârilor date în țări străine;

2. ca instanțe de apel, apelurile declarate împotriva hotărârilor pronunțate de judecătorii în primă instanță;

3. ca instanțe de recurs, recursurile declarate împotriva hotărârilor pronunțate de judecătorii, care, potrivit legii, nu sunt supuse apelului;

4. în orice alte materii date prin lege în competența lor.»“

2. La articolul I, punctele 2 și 3 se abrogă.

3. La articolul I, punctul 4 va avea următorul cuprins:

„4. Articolul 3 va avea următorul cuprins:

«Art. 3. — Curțile de apel judecă:

1. în primă instanță, procesele și cererile în materie de contencios administrativ privind actele autorităților și instituțiilor centrale;

2. ca instanțe de apel, apelurile declarate împotriva hotărârilor pronunțate de tribunale în primă instanță;

3. ca instanțe de recurs, recursurile declarate împotriva hotărârilor pronunțate de tribunale în apel sau împotriva hotărârilor pronunțate în primă instanță de tribunale, care, potrivit legii, nu sunt supuse apelului, precum și în orice alte cazuri expres prevăzute de lege;

4. în orice alte materii date prin lege în competența lor.»“

4. La articolul I, punctul 5 se abrogă.

5. La articolul I punctul 8, alineatul 5 al articolului 22 va avea următorul cuprins:

„Instanța competentă să judece conflictul va hotărî în camera de consiliu, fără citarea părților. Hotărârea este supusă recursului în termen de 5 zile de la comunicare, cu excepția celei pronunțate de Înalta Curte de Casație și Justiție, care este irevocabilă.“

6. La articolul I, după punctul 9 se introduc două puncte noi, punctele 9¹ și 9², cu următorul cuprins:

„9¹. La articolul 28 se introduc două alineate noi, alineatele 2 și 3, cu următorul cuprins:

«Nu se pot recuza toți judecătorii unei instanțe sau ai unei secții a acesteia.

Pentru aceleași motive de recuzare nu se poate formula o nouă cerere împotriva aceluiași judecător.»

9². La articolul 30, alineatul 2 va avea următorul cuprins:

«În cazul când din pricina recuzării nu se poate alcătui completul de judecată, cererea de recuzare se judecă de instanța ierarhic superioară.»“

7. La articolul I, punctul 10 va avea următorul cuprins:

„10. Alineatul 3 al articolului 30 se abrogă.“

8. La articolul I, după punctul 10 se introduc două puncte noi, punctele 10¹ și 10², cu următorul cuprins:

„10¹. La articolul 30, după alineatul 3 se introduce un alineat nou, alineatul 4, cu următorul cuprins:

«Cererile de recuzare a instanțelor ierarhic superioare formulate la instanța care soluționează litigiul sunt inadmisibile.»

10². La articolul 31, alineatul 1 va avea următorul cuprins:

«Instanța decide asupra recuzării, în camera de consiliu, fără prezența părților și ascultând pe judecătorul recuzat.»

9. La articolul I, după punctul 12 se introduc două puncte noi, punctele 12¹ și 12², cu următorul cuprins:

„12¹. Articolul 37 va avea următorul cuprins:

«Art. 37. — Când una dintre părți are două rude sau afini până la gradul al patrulea inclusiv printre magistrații sau asistenții judiciari ai instanței, cealaltă parte poate să ceară strămutarea pricinii la o altă instanță de același grad.

Strămutarea pricinii se mai poate cere pentru motive de bănuială legitimă sau de siguranță publică. Bănuiala se socotește legitimă de câte ori se poate presupune că nepărtinirea judecătorilor ar putea fi știrbită datorită împrejurării pricinii, calității părților ori vrăjmășiilor locale. Constituie motive de siguranță publică acele împrejurări care creează presupunerea că judecata procesului la instanța competentă ar putea produce tulburarea ordinii publice.»

12². La articolul 38, alineatul 1 va avea următorul cuprins:

«Strămutarea pentru motiv de rudenie sau afinitate trebuie cerută mai înainte de începerea oricărei dezbateri; cea întemeiată pe bănuială legitimă sau pe siguranță publică se poate cere în orice stare a pricinii.»

10. La articolul I punctul 13, alineatul 2 al articolului 38 va avea următorul cuprins:

„Strămutarea pentru siguranță publică se poate cere numai de către procurorul de la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.“

11. La articolul I, după punctul 13 se introduce un punct nou, punctul 13¹, cu următorul cuprins:

„13¹. La articolul 39, alineatul 2 va avea următorul cuprins:

«Cererea de strămutare întemeiată pe motive de bănuială legitimă sau de siguranță publică se depune la Înalta Curte de Casație și Justiție.»

12. La articolul I, după punctul 20 se introduce un punct nou, punctul 20¹, cu următorul cuprins:

„20¹. Alineatul 4 al articolului 68 va avea următorul cuprins:

«Dacă mandatul este dat unei alte persoane decât unui avocat, mandatarul nu poate pune concluzii decât prin avocat, cu excepția consilierului juridic care, potrivit legii, reprezintă partea.»

13. La articolul I, după punctul 21 se introduce un punct nou, punctul 21¹, cu următorul cuprins:

„21¹. Articolul 74 va avea următorul cuprins:

«Art. 74. — Cel care nu este în stare să facă față cheltuielilor unei judecăți, fără a primejdui propria sa întreținere sau a familiei sale, poate cere instanței să-i încuviințeze asistență judiciară.»

14. La articolul I punctul 22, punctul 1 al alineatului 1 al articolului 75 va avea următorul cuprins:

„1. acordarea de scutiri, reduceri, eșalonări sau amânări pentru plata taxelor judiciare de timbru, a timbrului judiciar și a cauțiunilor;“

15. La articolul I, după punctul 22 se introduc patru puncte noi, punctele 22¹—22⁴, cu următorul cuprins:

„22¹. Articolul 76 va avea următorul cuprins:

«Art. 76. — Cererea de asistență judiciară se face în scris și se depune la instanța de judecată pentru situațiile prevăzute la art. 75 alin. 1 pct. 1 sau, după caz, la baroul avocaților pentru situațiile prevăzute la art. 75 alin. 1 pct. 2, potrivit legii.

Sumele necesare asistenței judiciare gratuite se stabilesc anual prin legea bugetului de stat.»

22². Articolul 77 va avea următorul cuprins:

«Art. 77. — Cererea va cuprinde mențiuni privind obiectul și natura procesului pentru care se solicită asistența, identitatea, domiciliul și starea materială a solicitantului, atașându-se, totodată, dovezi scrise despre veniturile sale și despre obligațiile de întreținere sau de plată pe care el le are față de alte persoane.

Instanța va cerceta cererea, putând solicita în legătură cu aceasta lămuriri și dovezi părților sau informații scrise autorităților competente.

Asupra cererii instanța se va pronunța, fără dezbateri, prin încheiere dată în camera de consiliu.

Cererea împreună cu încheierea de încuviințare a asistenței prevăzute la art. 75 alin. 1 pct. 2 se trimit, de îndată, baroului, pentru a proceda la asigurarea asistenței judiciare în cauză, potrivit legii.»

22³. Articolul 78 va avea următorul cuprins:

«Art. 78. — Orice parte interesată va putea înfățișa oricând instanței dovezi cu privire la situația reală a celui cărui a i s-a încuviințat cererea; asistența judiciară nu se suspendă în cursul noilor cercetări.

Dacă instanța constată că cererea de asistență a fost făcută cu rea-credință, prin ascunderea adevărului, ea poate, prin încheiere, să oblige partea la plata sumelor datorate. Dispozițiile art. 77 alin. 3 sunt aplicabile.»

22⁴. Articolul 79 va avea următorul cuprins:

«Art. 79. — Încheierile prevăzute la art. 77 alin. 3 și la art. 78 alin. 2 nu sunt supuse nici unei căi de atac.»

16. La articolul I, punctul 23 va avea următorul cuprins:

„23. Articolul 81 va avea următorul cuprins:

«Art. 81. — Cheltuielile pentru care partea a beneficiat de scutiri sau reduceri prin încuviințarea asistenței judiciare vor fi puse în sarcina celeilalte părți, dacă aceasta a căzut în pretențiile sale.

Avocații desemnați pentru asigurarea apărării și asistenței prevăzute la art. 75 alin. 1 pct. 2 au dreptul să ceară instanței de judecată ca onorariul lor să fie pus în sarcina celeilalte părți, dacă aceasta a căzut în pretențiile sale.

Dispozitivul hotărârii cuprinzând obligația de plată a sumelor prevăzute la alin. 1 și 2, precum și încheierea privind obligația de plată a sumelor prevăzute la art. 78 alin. 2 constituie titlu executoriu.

În cazul în care titlul executoriu este temei pentru executarea unei creanțe bugetare, acesta va fi comunicat din oficiu organelor competente.»“

17. La articolul I punctul 36, articolul 92¹ va avea următorul cuprins:

„Art. 92¹. — Comunicarea citației și a altor acte de procedură nu se poate realiza prin afișare în cazul persoanelor juridice, precum și al asociațiilor sau societăților care, potrivit legii, pot sta în judecată, cu excepția cazurilor în care se refuză primirea sau dacă se constată lipsa oricărei persoane la sediul acestora.“

18. La articolul I punctul 39, partea introductivă și litera d) de la punctul 2 al alineatului 1 ale articolului 108¹ vor avea următorul cuprins:

„Dacă legea nu prevede altfel, instanța, potrivit dispozițiilor prezentului articol, va putea sancționa următoarele fapte săvârșite în legătură cu procesul, astfel:

d) neluarea de către conducătorul unității în cadrul căreia urmează a se efectua o expertiză a măsurilor necesare pentru efectuarea acesteia sau pentru efectuarea la timp a expertizei, precum și împiedicarea de către orice persoană a efectuării expertizei în condițiile legii;“

19. La articolul I punctul 39, după litera g) a punctului 2 al alineatului 1 al articolului 108¹ se introduc două litere noi, literele h) și i), cu următorul cuprins:

„h) împiedicarea în orice mod a exercitării, în legătură cu procesul, a atribuțiilor ce revin judecătorilor, experților desemnați de instanță în condițiile legii, agenților procedurali, precum și altor salariați ai instanței;

i) nerespectarea de către executorul judecătoresc a obligației de a depune la dosarul instanței actele de executare, potrivit dispozițiilor art. 373¹ alin. 3.“

20. La articolul I punctul 42, articolul 114 va avea următorul cuprins:

„Art. 114. — La primirea cererii de chemare în judecată președintele sau judecătorul care îl înlocuiește va verifica dacă aceasta întrunește cerințele prevăzute de lege. Când este cazul, reclamantului i se pune în vedere să completeze sau să modifice cererea și să depună, potrivit art. 112 alin. 2 și art. 113, cererea și copii certificate de pe toate înscrisurile pe care își întemeiază cererea.

Reclamantul va completa cererea de îndată. Atunci când completarea nu este posibilă, cererea se va înregistra și i se va acorda reclamantului un termen scurt. În cazul

în care cererea a fost primită prin poștă, reclamantului i se vor comunica în scris lipsurile ei, cu mențiunea că, până la termenul acordat, urmează să facă completările sau modificările necesare.

Acordarea termenului, potrivit alin. 2, se face, în toate cazurile, cu mențiunea că neîndeplinirea în acest termen a obligațiilor privind completarea sau modificarea cererii poate atrage suspendarea judecării.

Dacă obligațiile privind completarea sau modificarea cererii nu sunt îndeplinite în termenul prevăzut la alin. 2, suspendarea judecării se pronunță prin încheiere potrivit dispozițiilor art. 339.

În procesele în care, în condițiile art. 47, sunt mai mulți reclamanți sau pârâți, președintele instanței, ținând cont de numărul foarte mare al acestora, de necesitatea de a asigura desfășurarea normală a activității de judecată, cu respectarea drepturilor și intereselor legitime ale părților, va putea dispune reprezentarea lor prin mandatar și îndeplinirea procedurii de comunicare a actelor procesuale numai pe numele mandatului, la domiciliul sau sediul acestuia. Reprezentarea se va face, după caz, prin unul sau mai mulți mandatar, persoane fizice sau persoane juridice, dispozițiile art. 68 și art. 114¹ fiind aplicabile în mod corespunzător. Dovada mandatului va fi depusă de către reclamanți, în condițiile prevăzute la alin. 2, iar de către pârâți, odată cu întâmpinarea. Dacă părțile nu-și aleg un mandatar sau nu se înțeleg asupra persoanei mandatului, în cazul reclamanților vor fi aplicabile dispozițiile alin. 4, iar în cazul pârâților, președintele instanței va numi un curator special.“

21. La articolul I punctul 43, alineatele 3 și 5 ale articolului 114¹ vor avea următorul cuprins:

„Primul termen de judecată va fi stabilit astfel încât de la data primirii citației pârâțul să aibă la dispoziție cel puțin 15 zile pentru a-și pregăti apărarea, iar în procesele urgente, cel puțin 5 zile. Pentru termenele următoare și primul termen fixat după casarea cu trimitere, determinată de necercetarea fondului, rămân aplicabile dispozițiile art. 89 alin. 1.

Sub rezerva dezbaterei la prima zi de înfățișare, președintele, cu ocazia fixării termenului prevăzut la alin. 1, dacă s-a solicitat prin cerere, va putea dispune citarea pârâțului la interogatoriu, alte măsuri pentru administrarea probelor, precum și orice alte măsuri necesare pentru desfășurarea procesului potrivit legii.“

22. La articolul I punctul 44, alineatul 2 al articolului 118 se abrogă.

23. La articolul I punctul 44, alineatul 3 al articolului 118 va avea următorul cuprins:

„În cazul în care pârâțul nu este reprezentat sau asistat de avocat, președintele îi va pune în vedere, la prima zi de înfățișare, să arate excepțiile, dovezile și toate mijloacele sale de apărare despre care se va face vorbire

în încheierea de ședință; instanța îi va acorda, la cerere, un termen pentru pregătirea apărării și depunerea întâmpinării.“

24. La articolul I, după punctul 44 se introduce un punct nou, punctul 44¹, cu următorul cuprins:

„44¹. **Alineatul 1 al articolului 119 va avea următorul cuprins:**

«Dacă pârâtul are pretenții în legătură cu cererea reclamantului, el poate să facă cerere reconvențională.»“

25. La articolul I punctul 46, alineatul 2 al articolului 129 va avea următorul cuprins:

„Judecătorul va pune în vedere părților drepturile și obligațiile ce le revin în calitatea lor din proces și va stăruî, în toate fazele procesuale, pentru soluționarea amiabilă a cauzei.“

26. La articolul I punctul 46, alineatul 3 al articolului 129 se abrogă.

27. La articolul I punctul 51, alineatul 3 al articolului 153 va avea următorul cuprins:

„Termenul luat în cunoștință sau pentru care au fost trimise citațiile nu poate fi preschimbabil decât pentru motive temeinice și cu citarea părților. Citarea acestora se face în termen scurt, în camera de consiliu. Soluționarea cererii de preschimbare a primului termen de judecată este de competența președintelui instanței, a vicepreședintelui instanței, a președintelui de secție ori a judecătorului care îl înlocuiește. În cursul judecării procesului cererea de preschimbare a termenului se soluționează de către completul de judecată.“

28. La articolul I punctul 53, articolul 155¹ va avea următorul cuprins:

„Art. 155¹. — Când constată că desfășurarea normală a procesului este împiedicată din vina părții reclamante, prin neîndeplinirea obligațiilor prevăzute de lege ori stabilite în cursul judecării, instanța poate suspenda judecata, arătând în încheiere care anume obligații nu au fost respectate. Dispozițiile art. 108³ sunt aplicabile.“

La cererea părții, judecata va fi reluată dacă obligațiile la care se referă alin. 1 au fost îndeplinite și, potrivit legii, aceasta poate continua. Dispozițiile art. 155 alin. 2 se aplică în mod corespunzător.“

29. La articolul I, după punctul 55 se introduce un punct nou, punctul 55¹, cu următorul cuprins:

„55¹. **După articolul 171 se introduce un articol nou, articolul 171¹, cu următorul cuprins:**

«Art. 171¹. — În cazurile în care proba a fost dispusă din oficiu sau la cererea procurorului în procesul pornit de acesta în condițiile art. 45 alin. 2, instanța va stabili, prin încheiere, cheltuielile de administrare a probei și partea care trebuie să le plătească, putându-le pune și în sarcina ambelor părți.»“

30. La articolul I punctul 64, alineatul 1 al articolului 202 va avea următorul cuprins:

„Dacă părțile nu se învoiesc asupra numirii experților, ei se vor numi de către instanță, prin tragere la sorți, în

ședință publică, de pe lista întocmită și comunicată de către biroul local de expertiză, cuprinzând persoanele înscrise în evidența celor autorizate, potrivit legii, să efectueze expertize judiciare.“

31. La articolul I, punctul 67 se abrogă.

32. La articolul I, după punctul 72 se introduce un punct nou, punctul 72¹, cu următorul cuprins:

„72¹. **La capitolul III al titlului III din cartea a II-a, după articolul 241 se introduce secțiunea a III-a¹ cu următorul cuprins:**

«**SECȚIUNEA a III-a¹**

Cercetarea procesului în cazul administrării probelor de către avocați

Art. 241¹. — Dispozițiile prezentei secțiuni sunt aplicabile numai în cazul litigiilor patrimoniale, afară de acelea ce privesc drepturi asupra cărora legea nu permite a se face tranzacție.

Art. 241². — La prima zi de înfățișare părțile pot conveni ca avocații care le asistă și le reprezintă să administreze probele în cauză, potrivit dispozițiilor prezentei secțiuni.

Consimțământul pentru administrarea probelor, prevăzut la alin. 1, se va da de către părți, personal sau prin mandatar cu împuternicire specială, în fața instanței, luându-se act despre aceasta în încheiere, sau prin înscris întocmit în fața avocatului, care este obligat să certifice consimțământul și semnătura părții pe care o asistă sau o reprezintă. Dacă sunt mai multe părți asistate de același avocat, consimțământul se va da de fiecare dintre ele separat.

Totodată, fiecare parte este obligată să declare că pentru procedura din prezenta secțiune își alege domiciliul la avocatul care o reprezintă.

Consimțământul dat potrivit alin. 2 nu poate fi revocat de către una dintre părți.

Art. 241³. — În cazul reprezentării părților în condițiile art. 241², ședințele de judecată se pot desfășura în camera de consiliu, cu participarea obligatorie a avocaților, fiind admise și părțile ori, când este cazul, mandatarii lor.

Art. 241⁴. — După constatarea valabilității consimțământului dat conform art. 241² instanța:

1. va rezolva excepțiile ce se invocă ori pe care le poate ridica din oficiu;
2. va hotărî asupra cererilor de intervenție formulate de părți sau de terțe persoane, în condițiile legii;
3. va examina fiecare pretenție și apărare în parte, pe baza cererii de chemare în judecată, a întâmpinării și a explicațiilor avocaților;
4. va constata care dintre pretenții sunt recunoscute și care sunt contestate;
5. la cerere, va dispune, în condițiile legii, măsuri asigurătorii, măsuri pentru asigurarea dovezilor ori pentru constatarea unei situații de fapt, în cazul în care aceste

măsurile nu au fost luate, în tot sau în parte, potrivit art. 114¹ alin. 6;

6. va lua act de renunțarea reclamantului, de achiesarea pârâtului sau de tranzacția părților;

7. va încuviința probele solicitate de părți, pe care le găsește concludente, precum și pe cele pe care, din oficiu, le consideră necesare pentru judecarea procesului; dispozițiile art. 168 sunt aplicabile;

8. va decide în legătură cu orice alte cereri care se pot formula la prima zi de înfățișare.

Când, potrivit legii, cererile arătate la alin. 1 pot fi formulate și ulterior primei zile de înfățișare, instanța poate acorda în acest scop un termen scurt dat în cunoștință părților reprezentate prin avocat.

Dispozițiile art. 131 și 138, cu excepția celor de la pct. 4 al acestui din urmă articol, sunt aplicabile.

Partea care lipsește nejustificat la termenul de încuviințare a dovezilor va fi decăzută din dreptul de a mai propune și administra orice dovadă, cu excepția celei cu înscrisuri, dar va putea participa la administrarea dovezilor de către cealaltă parte și va putea combate aceste dovezi.

Art. 241⁵. — Pentru administrarea probelor de către avocați instanța va stabili un termen de până la 6 luni, ținând seama de volumul și complexitatea acestora.

Termenul prevăzut la alin. 1 va putea fi prelungit dacă în cursul administrării probelor:

1. se invocă o excepție sau un incident procedural asupra căruia, potrivit legii, instanța trebuie să se pronunțe; în acest caz, termenul se prelungește cu timpul necesar soluționării excepției sau incidentului;

2. a încetat, din orice cauză, contractul de asistență juridică dintre una din părți și avocatul său; în acest caz, termenul se prelungește cu cel mult o lună pentru angajarea altui avocat;

3. una dintre părți a decedat; în acest caz, termenul se prelungește cu timpul în care procesul este suspendat potrivit art. 243 alin. 1 pct. 1 sau cu termenul acordat părții interesate pentru introducerea în proces a moștenitorilor;

4. în orice alte cazuri în care legea prevede suspendarea procesului, termenul se prelungește cu perioada suspendării, dispozițiile art. 242 alin. 1 pct. 2 nefiind însă aplicabile.

Art. 241⁶. — În cel mult 15 zile de la încuviințarea probelor avocații părților vor prezenta instanței programul de administrare a acestora, purtând semnătura avocaților, în care se vor arăta locul și data administrării fiecărei probe. Programul se încuviințează de instanță, în camera de consiliu, și este obligatoriu pentru părți și avocații lor.

În procesele prevăzute la art. 45 alin. 3 și 4 programul încuviințat potrivit alin. 1 va fi comunicat de îndată procurorului, în condițiile art. 241¹⁷.

Probele pot fi administrate în cabinetul unuia dintre avocați sau în orice alt loc convenit, dacă natura probei impune aceasta. Părțile, prin avocați, sunt obligate să-și

comunica înscrisurile și orice alte acte, prin scrisoare recomandată cu confirmare de primire sau în mod direct, sub luare de semnătură.

Nerespectarea nejustificată a programului prevăzut la alin. 1 atrage decăderea părții din dreptul de a mai administra proba respectivă.

Dispozițiile art. 170 sunt aplicabile.

Art. 241⁷. — Dacă în cursul administrării probelor una dintre părți formulează o cerere, invocă o excepție, inadmisibilitatea vreunei probe sau orice alt incident privind administrarea probelor, ea va sesiza instanța care, cu citirea celeilalte părți, prin încheiere dată în camera de consiliu, se va pronunța de îndată, iar când este necesar, în cel mult 30 de zile de la data la care a fost sesizată. Încheierea poate fi atacată numai o dată cu fondul procesului.

Art. 241⁸. — În cazul în care se dispune înfățișarea unui înscris deținut de o autoritate sau de o altă persoană, instanța, potrivit dispozițiilor art. 175, va dispune solicitarea înscrisului și, îndată ce acesta este depus la instanță, comunicarea lui în copie fiecărui avocat.

Art. 241⁹. — Dacă una dintre părți nu recunoaște scrisul sau semnătura dintr-un înscris, avocatul părții interesate, potrivit art. 241⁷, va solicita instanței să procedeze la verificarea de scripte.

Art. 241¹⁰. — Martorii vor fi ascultați, la locul și data prevăzute în programul încuviințat de instanță, de către avocații părților, în condițiile art. 192 și 196, care se aplică în mod corespunzător. Ascultarea martorilor se face fără prestare de jurământ, punându-li-se însă în vedere că, dacă nu vor spune adevărul, săvârșesc infracțiunea de mărturie mincinoasă. Despre toate acestea se face mențiune în declarația scrisă.

Martorii arătați la art. 195 vor fi ascultați numai de către instanță.

Art. 241¹¹. — Mărturia se va consemna întocmai de către o persoană convenită de părți și se va semna, pe fiecare pagină și la sfârșitul ei, de către avocații părților, de cel ce a consemnat-o și de martor, după ce acesta a luat cunoștință de cuprinsul consemnării.

Orice adăugiri, ștersături sau schimbări în cuprinsul mărturiei trebuie încuviințate prin semnătura celor arătați la alin. 1, sub sancțiunea de a nu fi luate în seamă.

Dacă mărturia a fost stenodactilografată, aceasta va fi transcrisă. Atât stenograma, cât și transcrierea ei vor fi semnate potrivit alin. 1 și depuse la dosar.

Art. 241¹². — Părțile pot conveni ca declarațiile martorilor să fie consemnate și autentificate de un notar public. Dispozițiile art. 241¹⁰ sunt aplicabile.

Art. 241¹³. — În cazul în care este încuviințată o expertiză, în programul administrării probelor părțile vor trece numele expertului pe care îl vor alege prin învoiala lor, precum și numele consilierilor fiecăreia dintre ele.

Dacă părțile nu se învoiesc asupra alegerii expertului, ele vor cere instanței să procedeze la desemnarea acestuia, potrivit art. 202.

Expertul este obligat să efectueze expertiza și să o predea avocaților părților, sub semnătură de primire, cu cel puțin 30 de zile înainte de termenul fixat de instanță potrivit art. 241⁵. De asemenea, el are îndatorirea să dea explicații avocaților și părților, iar după fixarea termenului de judecată, să se conformeze dispozițiilor art. 211 și următoarele.

Art. 241¹⁴. — Dacă s-a dispus o cercetare la fața locului, aceasta se va face de către instanță potrivit dispozițiilor art. 215—217. Procesul-verbal prevăzut la art. 216 alin. 2 va fi întocmit în atâtea exemplare câte părți sunt și va fi înmănat avocaților acestora în cel mult 5 zile de la efectuarea cercetării.

Art. 241¹⁵. — Când s-a încuviințat chemarea la interogatoriu, instanța va cita părțile, la termenul stabilit, în camera de consiliu. Copii de pe interogatoriul astfel luat, precum și de pe cel dispus și primit potrivit art. 222 alin. 1 vor fi înmănate de îndată avocaților părților.

Art. 241¹⁶. — Instanța, în condițiile art. 241⁷, va hotărî asupra cererii de înlocuire a martorilor, de ascultare din nou sau de confruntare a acestora.

De asemenea, în condițiile arătate la alin. 1, instanța se va pronunța cu privire la cererea de a se admite noi martori sau alte probe ce se dovedesc necesare și care nu puteau fi prevăzute pentru a fi solicitate potrivit art. 241⁴ alin. 1 pct. 7.

Art. 241¹⁷. — După administrarea tuturor probelor încuviințate de instanță reclamantul, prin avocatul său, va redacta concluziile scrise privind susținerea pretențiilor sale, pe care le va trimite, prin scrisoare recomandată cu confirmare de primire, sau le va înmâna în mod direct, sub luare de semnătură, celorlalte părți din proces și, când este cazul, Ministerului Public.

După primirea concluziilor scrise ale reclamantului fiecare parte, prin avocatul său, va redacta propriile concluzii scrise pe care le va comunica, potrivit alin. 1, reclamantului, celorlalte părți, precum și, când este cazul, Ministerului Public.

Art. 241¹⁸. — Avocații părților vor alcătui pentru fiecare parte câte un dosar și unul pentru instanță, în care vor depune câte un exemplar al tuturor înscrisurilor prin care, potrivit legii, se constată administrarea fiecărei probe.

Dosarele prevăzute la alin. 1 vor fi numerotate, șnuruite și vor purta semnătura avocaților părților pe fiecare pagină.

Art. 241¹⁹. — La expirarea termenului stabilit de instanță potrivit art. 241⁵ avocații părților vor prezenta împreună instanței dosarul cauzei întocmit potrivit art. 241¹⁸.

Primind dosarul, instanța va fixa termenul de judecată dat în cunoștință părților, care nu va putea fi mai lung de o lună de la data primirii dosarului. La termen, instanța poate proceda la judecarea în fond a procesului, acordând părților cuvântul pentru a pune concluzii prin avocat.

Art. 241²⁰. — La termenul prevăzut de art. 241¹⁹ alin. 2, dacă socotește necesar, instanța va dispune, prin încheiere motivată, să fie administrate nemijlocit în fața sa toate sau numai unele dintre probele administrate de avocați. În acest caz, pentru administrarea probelor instanța va stabili termene scurte, în continuare, date în cunoștință părților.

Pentru prezentarea în fața instanței martorii vor fi citați, de asemenea, în termen scurt, cauzele fiind considerate urgente. Dispozițiile art. 89 alin. 1 și ale art. 188 alin. 2 sunt aplicabile.

Art. 241²¹. — Dispozițiile secțiunii a III-a a acestui capitol sunt aplicabile dacă în prezenta secțiune nu se prevede altfel.

La cererea avocatului sau a părții interesate instanța poate lua măsura amenzii și obligării la plata de despăgubiri, în cazurile și condițiile prevăzute de dispozițiile art. 108¹—108⁴.

Art. 241²². — Dispozițiile prezentei secțiuni sunt aplicabile în mod corespunzător și consilierilor juridici care, potrivit legii, reprezintă partea.»

33. La articolul I, după punctul 76 se introduce un punct nou, punctul 76¹, cu următorul cuprins:

„76¹. **Punctul 2 al alineatului 1 al articolului 244 va avea următorul cuprins:**

«2. când s-a început urmărirea penală pentru o infracțiune care ar avea o înrăurire hotărâtoare asupra hotărârii ce urmează să se dea.»

34. La articolul I punctul 77, alineatul 1 al articolului 244¹ va avea următorul cuprins:

„Asupra suspendării judecării procesului, instanța se va pronunța prin încheiere care poate fi atacată cu recurs în mod separat, cu excepția celor pronunțate în recurs.»

35. La articolul I punctul 81, după alineatul 2 al articolului 252 se introduce un alineat nou, alineatul 3, cu următorul cuprins:

„Perimarea cererii de chemare în judecată nu poate fi ridicată pentru prima oară în instanța de apel.»

36. La articolul I, după punctul 84 se introduce un punct nou, punctul 84¹, cu următorul cuprins:

„84¹. **Punctul 8 al alineatului 1 al articolului 261 va avea următorul cuprins:**

«8. mențiunea că pronunțarea s-a făcut în ședință publică, precum și semnăturile judecătorilor și grefierului.»

37. La articolul I, după punctul 85 se introduc trei puncte noi, punctele 85¹, 85² și 85³, cu următorul cuprins:

„85¹. **Alineatul 1 al articolului 264 va avea următorul cuprins:**

«Motivarea hotărârii se va face în termen de cel mult 30 de zile de la pronunțare. Dacă instanța a fost alcătuită din mai mulți magistrați, președintele va putea însărcina pe unul dintre ei cu redactarea hotărârii.»

85². Alineatul 3 al articolului 266 va avea următorul cuprins:

«Hotărârea se va comunica părților, în copie, în cazul când aceasta este necesară pentru curgerea termenului de exercitare a apelului sau recursului.»

85³. Articolul 270 va avea următorul cuprins:

«Art. 270. — Dacă pârâtul recunoaște o parte din pretențiile reclamantului, instanța, la cererea acestuia, va da o hotărâre parțială în măsura recunoașterii. Dispozițiile art. 273 sunt aplicabile.»

38. La articolul I punctul 91, alineatul 1 al articolului 281¹ va avea următorul cuprins:

„În cazul în care sunt necesare lămuriri cu privire la înțelesul, întinderea sau aplicarea dispozitivului hotărârii ori acesta cuprinde dispoziții potrivnice, părțile pot cere instanței care a pronunțat hotărârea să lămurească dispozitivul sau să înlăture dispozițiile potrivnice.“

39. La articolul I, după punctul 93 se introduce un punct nou, punctul 93¹, cu următorul cuprins:**„93¹. Articolul 282 va avea următorul cuprins:**

«Art. 282. — Hotărârile date în primă instanță de judecătoria sunt supuse apelului la tribunal, iar hotărârile date în primă instanță de tribunal sunt supuse apelului la curtea de apel.

Împotriva încheierilor premergătoare nu se poate face apel decât odată cu fondul, în afară de cazul când prin ele s-a întrerupt cursul judecății.»

40. La articolul I punctul 94, alineatul 1 al articolului 282¹ va avea următorul cuprins:

„Nu sunt supuse apelului hotărârile judecătorești date în primă instanță în cererile introduse pe cale principală privind pensii de întreținere, litigii al căror obiect are o valoare de până la 1 miliard lei inclusiv, atât în materie civilă, cât și în materie comercială, acțiunile posesorii, precum și cele referitoare la înregistrările în registrele de stare civilă, luarea măsurilor asigurătorii și în alte cazuri prevăzute de lege.“

41. La articolul I, după punctul 95 se introduc două puncte noi, punctele 95¹ și 95², cu următorul cuprins:**„95¹. Punctul 1 al alineatului 1 al articolului 287 va avea următorul cuprins:**

«1. numele, domiciliul sau reședința părților ori, pentru persoanele juridice, denumirea și sediul, precum și, după caz, numărul de înmatriculare în registrul comerțului sau de înscriere în registrul persoanelor juridice, codul fiscal și contul bancar. Dacă apelantul locuiește în străinătate, va arăta și domiciliul ales în România, unde urmează să i se facă toate comunicările privind procesul;».

95². După alineatul 3 al articolului 287 se introduce alineatul 4 cu următorul cuprins:

«Termenul pentru depunerea motivelor de apel se socotește de la comunicarea hotărârii, chiar dacă apelul s-a făcut mai înainte de comunicare.»

42. La articolul I punctul 97, alineatul 2 al articolului 291 va avea următorul cuprins:

„Dacă intimatul lipsește la prima zi de înfățișare și instanța constată că motivele de apel nu au fost comunicate, va dispune amânarea cauzei și efectuarea comunicării, iar dacă motivele nu au fost comunicate în termen, instanța va dispune amânarea cauzei cu îndeplinirea cerințelor art. 114¹ alin. 3 sau 4, după caz.“

43. La articolul I punctul 103, articolul 296 va avea următorul cuprins:

„Art. 296. — Instanța de apel poate păstra ori schimba, în tot sau în parte, hotărârea atacată. Apelantului nu i se poate însă crea în propria cale de atac o situație mai grea decât aceea din hotărârea atacată.“

44. La articolul I punctul 104, alineatul 1 al articolului 297 va avea următorul cuprins:

„În cazul în care se constată că, în mod greșit, prima instanță a rezolvat procesul fără a intra în cercetarea fondului ori judecata s-a făcut în lipsa părții care nu a fost legal citată, instanța de apel va desființa hotărârea atacată și va trimite cauza spre rejudecare primei instanțe.“

45. La articolul I, după punctul 106 se introduc două puncte noi, punctele 106¹ și 106², cu următorul cuprins:**„106¹. La articolul 299, alineatele 1 și 2 vor avea următorul cuprins:**

«Hotărârile date fără drept de apel, cele date în apel, precum și, în condițiile prevăzute de lege, hotărârile altor organe cu activitate jurisdicțională sunt supuse recursului. Dispozițiile art. 282 alin. 2 sunt aplicabile în mod corespunzător.

Recursul se soluționează de instanța imediat superioară celei care a pronunțat hotărârea în apel.»

106². La articolul 299, alineatul 3 se abrogă.“**46. La articolul I punctul 109, alineatul 5 al articolului 300 va avea următorul cuprins:**

„Pentru motive temeinice, instanța poate reveni asupra suspendării acordate, dispozițiile alin. 3 aplicându-se în mod corespunzător.“

47. La articolul I, după punctul 109 se introduce un punct nou, punctul 109¹, cu următorul cuprins:**„109¹. Articolul 301 va avea următorul cuprins:**

«Art. 301. — Termenul de recurs este de 15 zile de la comunicarea hotărârii, dacă legea nu dispune altfel. Dispozițiile art. 284 alin. 2—4 se aplică în mod corespunzător.»

48. La articolul I, punctul 110 se abrogă.**49. La articolul I, după punctul 111 se introduce un punct nou, punctul 111¹, cu următorul cuprins:****„111¹. La articolul 304, punctul 10 se abrogă.“****50. La articolul I, punctele 114 și 115 vor avea următorul cuprins:****„114. La articolul 308, alineatul 3 se abrogă.****115. La articolul 308, alineatul 4 se abrogă.“****51. La articolul I, după punctul 115 se introduce un punct nou, punctul 115¹, cu următorul cuprins:****„115¹. Alineatul 5 al articolului 308 se abrogă.“****52. La articolul I punctul 116, alineatul 3 al articolului 312 va avea următorul cuprins:**

„Modificarea hotărârii atacate se pronunță pentru motivele prevăzute de art. 304 pct. 6, 7, 8 și 9, iar casarea pentru cele prevăzute de art. 304 pct. 1, 2, 3, 4 și 5, precum și în toate cazurile în care instanța a cărei

hotărâre este recurată a soluționat procesul fără a intra în cercetarea fondului sau modificarea hotărârii nu este posibilă, fiind necesară administrarea de probe noi. Dacă sunt găsite întemeiate mai multe motive, dintre care unele atrag modificarea, iar altele casarea, instanța de recurs va casa în întregime hotărârea atacată pentru a se asigura o judecată unitară.“

53. La articolul I, după punctul 120 se introduce un punct nou, punctul 120¹, cu următorul cuprins:

„120¹. Alineatul 1 al articolului 318 va avea următorul cuprins:

«Hotărârile instanțelor de recurs mai pot fi atacate cu contestație când dezlegarea dată este rezultatul unei greșeli materiale sau când instanța, respingând recursul sau admitându-l numai în parte, a omis din greșeală să cerceteze vreunul dintre motivele de modificare sau de casare.»“

54. La articolul I, după punctul 121 se introduc două puncte noi, punctele 121¹ și 121², cu următorul cuprins:

„121¹. Alineatul 2 al articolului 319 va avea următorul cuprins:

«Contestația se poate face oricând înainte de începutul executării silite, iar în timpul ei, până la împlinirea termenului stabilit la art. 401 alin. 1 lit. b) sau c). Împotriva hotărârilor irevocabile care nu se aduc la îndeplinire pe cale de executare silită, contestația poate fi introdusă în termen de 15 zile de la data când contestatorul a luat cunoștință de hotărâre, dar nu mai târziu de un an de la data când hotărârea a rămas irevocabilă.»

121². După articolul 319 se introduce un articol nou, articolul 319¹, cu următorul cuprins:

«Art. 319¹. — Instanța poate suspenda executarea hotărârii a cărei anulare se cere, sub condiția depunerii unei cauțiuni. Dispozițiile art. 403 alin. 3 și 4 se aplică în mod corespunzător.»“

55. La articolul I punctul 123, punctul 4 al articolului 322 va avea următorul cuprins:

„4. dacă un judecător, martor sau expert, care a luat parte la judecată, a fost condamnat definitiv pentru o infracțiune privitoare la pricină sau dacă hotărârea s-a dat în temeiul unui înscris declarat fals în cursul sau în urma judecății ori dacă un magistrat a fost sancționat disciplinar pentru exercitarea funcției cu rea-credință sau gravă neglijență în acea cauză;“

56. La articolul I, după punctul 129 se introduce un punct nou, punctul 129¹, cu următorul cuprins:

„129¹. Alineatul 2 al articolului 328 va avea următorul cuprins:

«Dacă revizuirea s-a cerut pentru hotărâri potrivit căreia calea de atac este recursul, cu excepția cazului în care instanța de revizuire este Înalta Curte de Casație și Justiție, a cărei hotărâre este irevocabilă.»“

57. La articolul I, punctul 130 va avea următorul cuprins:

„130. Articolul 329 va avea următorul cuprins:

«Art. 329. — Procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, din oficiu sau la cererea ministrului justiției, precum și colegiile de conducere ale curților de apel au dreptul, pentru a se asigura interpretarea și aplicarea unitară a legii pe întreg teritoriul României, să ceară Înaltei Curți de Casație și Justiție să se pronunțe asupra chestiunilor de drept care au fost soluționate diferit de instanțele judecătorești.

Deciziile prin care se soluționează sesizările se pronunță de Secțiunile Unite ale Înaltei Curți de Casație și Justiție și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Soluțiile se pronunță numai în interesul legii, nu au efect asupra hotărârilor judecătorești examinate și nici cu privire la situația părților din acele procese. Dezlegarea dată problemelor de drept judecate este obligatorie pentru instanțe.»“

58. La articolul I punctele 131—134, alineatul 1 al articolului 330³, precum și articolul 330⁴ din Codul de procedură civilă se abrogă.

59. La articolul I, după punctul 134 se introduce un punct nou, punctul 134¹, cu următorul cuprins:

„134¹. Articolul 336 va avea următorul cuprins:

«Art. 336. — Încheierea prin care se încuviințează cererea este executorie. Ea este supusă recursului.

Termenul de recurs va curge de la pronunțare, pentru cei care au fost de față, și de la comunicare, pentru cei care au lipsit.

Recursul poate fi făcut de orice persoană interesată, chiar dacă nu a fost citată la dezlegarea cererii.

Executarea încheierii poate fi suspendată de instanța de recurs cu sau fără cauțiune.

Recursul se judecă în camera de consiliu.»“

60. La articolul I punctul 135, alineatul 3 al articolului 339 va avea următorul cuprins:

„Recursul împotriva încheierii date de președintele judecătorei se judecă de tribunal, iar recursul împotriva încheierii date de președintele tribunalului sau curții de apel se judecă de un complet al instanței respective.“

61. La articolul I, după punctul 135 se introduce un punct nou, punctul 135¹, cu următorul cuprins:

„135¹. Alineatul 1 al articolului 365 va avea următorul cuprins:

«Competența de a judeca în primă instanță acțiunea în anulare revine instanței judecătorești imediat superioare celei prevăzute la art. 342, în circumscripția căreia a avut loc arbitrajul.»“

62. La articolul I punctul 136, alineatul 3 al articolului 365 va avea următorul cuprins:

„Instanța judecătorească va putea suspenda executarea hotărârii arbitrale împotriva căreia a fost introdusă acțiunea în anulare, numai după depunerea unei cauțiuni fixate de

ea. Dispozițiile art. 403 alin. 3 și 4 se aplică în mod corespunzător.“

63. La articolul I, după punctul 136 se introduce un punct nou, punctul 136¹, cu următorul cuprins:

„136¹. După articolul 366 se introduce un articol nou, articolul 366¹, cu următorul cuprins:

«Art. 366¹. — În toate cazurile privind hotărârea arbitrală, acțiunea în anulare formulată potrivit art. 364 se judecă în completul prevăzut pentru judecata în primă instanță, iar recursul se judecă în completul prevăzut pentru această cale de atac.»“

64. La articolul I punctul 137, după alineatul 2 al articolului 371² se introduce un alineat nou, alineatul 3, cu următorul cuprins:

„Dacă titlul executoriu conține suficiente criterii în funcție de care organul de executare poate actualiza valoarea obligației stabilite în bani, indiferent de natura ei, se va proceda și la actualizarea sumei. În cazul în care titlul executoriu nu conține nici un asemenea criteriu, organul de executare va proceda la actualizare în funcție de cursul monedei în care se face plata, determinat la data plății efective a obligației cuprinse în titlul executoriu.“

65. La articolul I punctul 141, alineatul 2 al articolului 373¹ va avea următorul cuprins:

„Instanța încuviințează executarea silită prin încheiere dată în camera de consiliu, fără citarea părților. Încheierea prin care președintele instanței admite cererea de încuviințare a executării silite nu este supusă nici unei căi de atac. Încheierea prin care se respinge cererea de încuviințare a executării silite poate fi atacată cu recurs de către creditor, în termen de 5 zile de la comunicare.“

66. La articolul I punctul 141, alineatul 1 al articolului 373³ va avea următorul cuprins:

„Încheierea prin care președintele instanței respinge cererea de investire cu formulă executorie a hotărârii judecătorești sau a altui înscris ori cererea de eliberare de către instanță a titlului executoriu în cazurile prevăzute de lege poate fi atacată cu recurs de către creditor. Termenul de recurs este de 5 zile și curge de la pronunțare, pentru creditorul prezent, și de la comunicare, pentru cel lipsă.“

67. La articolul I punctul 141, după alineatul 1 al articolului 373³ se introduce un alineat nou, alineatul 1¹, cu următorul cuprins:

„Încheierea prin care președintele instanței admite cererea de investire cu formulă executorie a hotărârii judecătorești sau a altui înscris în cazurile prevăzute de lege nu este supusă nici unei căi de atac.“

68. La articolul I punctul 156, alineatul 1 al articolului 399 va avea următorul cuprins:

„Împotriva executării silite, precum și împotriva oricărui act de executare se poate face contestație de către cei interesați sau vătămați prin executare. De asemenea, dacă nu s-a utilizat procedura prevăzută la art. 281¹, se poate face contestație și în cazul în care sunt necesare lămuriri

cu privire la înțelesul, întinderea sau aplicarea titlului executoriu, precum și în cazul în care organul de executare refuză să îndeplinească un act de executare în condițiile prevăzute de lege.“

69. La articolul I punctul 156, după alineatul 2 al articolului 399 se introduce un alineat nou, alineatul 2¹, cu următorul cuprins:

„De asemenea, după ce a început executarea silită, cei interesați sau vătămați pot cere, pe calea contestației la executare, și anularea încheierii prin care s-a dispus investirea cu formulă executorie sau, după caz, încuviințarea executării, dată fără îndeplinirea condițiilor legale.“

70. La articolul I punctul 156, după alineatul 1 al articolului 401 se introduce un alineat nou, alineatul 1¹, cu următorul cuprins:

„Contestația privind lămurirea înțelesului, întinderii sau aplicării titlului executoriu se poate face oricând înăuntrul termenului de prescripție a dreptului de a cere executarea silită.“

71. La articolul I punctul 156, alineatul 4 al articolului 403 va avea următorul cuprins:

„În cazuri urgente, dacă s-a plătit cauțiunea, președintele instanței poate dispune, prin încheiere și fără citarea părților, suspendarea provizorie a executării până la soluționarea cererii de suspendare de către instanță. Încheierea nu este supusă nici unei căi de atac. Cauțiunea care trebuie depusă este în cuantum de 10% din valoarea obiectului cererii sau de 5 milioane lei pentru cererile neevaluabile în bani. Cauțiunea depusă este deductibilă din cauțiunea stabilită de instanță, dacă este cazul.“

72. La articolul I punctul 158, după alineatul 1 al articolului 405¹ se introduce un alineat nou, alineatul 1¹, cu următorul cuprins:

„După încetarea suspendării, prescripția își reia cursul, socotindu-se și timpul scurs înainte de suspendare.“

73. La articolul I punctul 199, alineatul 1 al articolului 460 va avea următorul cuprins:

„Dacă terțul poprit nu-și mai îndeplinește obligațiile ce-i revin pentru efectuarea popririi, inclusiv în cazul în care, în loc să consemneze suma urmăribilă a liberat-o debitorului poprit, creditorul, debitorul sau organul de executare, în termen de 3 luni de la data când terțul poprit trebuia să consemneze sau să plătească suma urmăribilă, poate sesiza instanța de executare, în vederea validării popririi.“

74. La articolul I punctul 208, partea introductivă și punctul 8 ale articolului 516 vor avea următorul cuprins:

„După plata integrală a prețului sau a avansului prevăzut la art. 515 și după expirarea termenului de 15 zile prevăzut la art. 401 alin. 1 lit. a), dacă imobilul a fost vândut cu plata în rate, executorul, pe baza procesului-verbal de licitație, va întocmi actul de adjudecare, care va cuprinde următoarele mențiuni:

.....

8. mențiunea că actul de adjudecare este titlu de proprietate și că poate fi înscris în cartea funciară, precum și a faptului că, pentru adjudecator, constituie titlu executoriu împotriva debitorului, dacă imobilul se află în posesiunea acestuia din urmă;“.

75. La articolul I punctul 210, articolul 564 va avea următorul cuprins:

„Art. 564. — Dacă există creditori care, asupra bunului vândut, au drepturi de gaj, ipotecă sau alte drepturi de preferință conservate, în condițiile prevăzute de lege, la distribuirea sumei rezultate din vânzarea bunului, creanțele lor vor fi plătite înaintea creanțelor prevăzute la art. 563 alin. 1 lit. b).“

76. La articolul I punctul 210, alineatul 1 al articolului 567 va avea următorul cuprins:

„Creanțele condiționale sau afectate de un termen suspensiv se vor plăti potrivit ordinii de preferință prevăzute la art. 563 și 564.“

77. La articolul I, după punctul 217 se introduce un punct nou, punctul 217¹, cu următorul cuprins:

„217¹. **Alineatul 2 al articolului 588 va avea următorul cuprins:**

«Debitorul, în acest caz, va putea, spre a se libera, să consemneze suma sau bunul oferit la Casa de Economii și Consemnațiuni C.E.C. — S.A. sau, după caz, la o unitate specializată, iar recipisa se va depune la executorul judecătoresc de pe lângă instanța domiciliului creditorului.»“

78. La articolul I punctul 218, articolul 595 va avea următorul cuprins:

„Art. 595. — În cazul în care cererea principală, în temeiul căreia a fost încuviințată măsura asiguratorie, a fost anulată, respinsă sau perimată prin hotărâre irevocabilă, ori dacă cel care a făcut-o a renunțat la judecarea acesteia, debitorul poate cere ridicarea măsurii de către instanța care a încuviințat-o. Asupra cererii instanța se pronunță prin încheiere irevocabilă, dată fără citarea părților. Dispozițiile art. 593 se aplică în mod corespunzător.“

79. La articolul I punctul 222, articolele 673⁸ și 673⁹ vor avea următorul cuprins:

„Art. 673⁸. — Încheierile prevăzute la art. 673⁶ alin. 1 și art. 673⁷ pot fi atacate cu apel sau, după caz, cu recurs odată cu fondul, fiind supuse aceluiași căi de atac ca și hotărârea dată asupra fondului procesului.

Art. 673⁹. — La formarea și atribuirea loturilor, instanța va ține seama, după caz, și de acordul părților, mărimea cotei-părți ce se cuvine fiecăreia ori masa bunurilor de împărțit, natura bunurilor, domiciliul și ocupația părților, faptul că unii dintre coproprietari, înainte de a se cere împărțeala, au făcut construcții, îmbunătățiri cu acordul coproprietarilor sau altele asemenea.“

80. La articolul I punctul 224, articolul 720⁸ va avea următorul cuprins:

„Art. 720⁸. — Hotărârile date în primă instanță privind procesele și cererile în materie comercială sunt executorii. Exercițarea apelului nu suspendă de drept executarea.“

81. La articolul I punctul 224, articolul 720⁹ va avea următorul cuprins:

„Art. 720⁹. — Pentru hotărârea judecătorească dată în materie comercială, care se aduce la îndeplinire prin executare silită, hotărârea, purtând mențiunea că este irevocabilă, constituie titlu executoriu, fără efectuarea altor formalități.“

82. La articolul I punctul 224, articolul 720¹⁰ va avea următorul cuprins:

„Art. 720¹⁰. — Litigiile privind desfășurarea activității în scopul privatizării prin înstrăinare de bunuri ori alte valori din patrimoniul societăților comerciale sau al altor persoane juridice cu capital de stat, precum și litigiile privind drepturile și obligațiile contractate în cadrul acestei activități se soluționează de către instanțele care au competența de judecată a proceselor și cererilor în materie comercială, potrivit dispozițiilor prezentului cod și cu procedura prevăzută de aceste dispoziții.“

83. La articolul I, după punctul 224 se introduce un punct nou, punctul 224¹, cu următorul cuprins:

„224¹. **După articolul 723 se introduce un articol nou, articolul 723¹, cu următorul cuprins:**

«Art. 723¹. — În cazurile prevăzute de lege, suma datorată de parte cu titlu de cauțiune se fixează de către instanță și se depune, după caz, la Trezoreria Statului, Casa de Economii și Consemnațiuni C.E.C. — S.A. sau la orice altă instituție bancară pe numele părții respective, la dispoziția instanței sau, după caz, a executorului judecătoresc.

Dacă legea nu prevede altfel, cauțiunea nu va reprezenta mai mult de 20% din valoarea obiectului cererii, iar în cazul cererilor al căror obiect nu este evaluabil în bani, nu va depăși suma de 20 milioane lei.

Cauțiunea se eliberează celui care a depus-o în măsura în care asupra acesteia cel îndreptățit în cauză nu a formulat cerere pentru plata despăgubirii convenite, până la împlinirea termenului de 30 de zile de la data la care, prin hotărâre irevocabilă, s-a soluționat fondul cauzei. Cu toate acestea, cauțiunea se eliberează de îndată, dacă partea interesată declară în mod expres că nu urmărește obligarea părții adverse la despăgubiri pentru prejudiciile cauzate.»“

84. La articolul I punctul 225, după alineatul 2 al articolului 725 se introduce un alineat nou, alineatul 2¹, cu următorul cuprins:

„În cazul în care instanța este desființată, dosarele se vor trimite din oficiu instanței competente potrivit legii noi de procedură.“

85. La articolul I punctul 227, articolul 733 va avea următorul cuprins:

„Art. 733. — Amenzile aplicate în temeiul prevederilor prezentului cod, alte creanțe fiscale, precum și orice sume ce constituie venituri bugetare, potrivit legii, se execută de către organele competente, potrivit dispozițiilor legale privind executarea silită a creanțelor fiscale și cu procedura prevăzută de aceste dispoziții.“

86. La articolul III alineatul 1, liniuța a doua va avea următorul cuprins:

„— «casă de depuneri» cu «Trezoreria Statului, Casa de Economii și Consemnațiuni C.E.C. — S.A. sau orice altă instituție bancară»“.

87. La articolul III alineatul 1, textul de la liniuța a douăsprezecea se abrogă.

88. La articolul VIII, liniuța a patra va avea următorul cuprins:

„— art. 889—906 și art. 909 din Codul comercial;“.

Art. II. — (1) Procesele în curs de judecată în primă instanță la data schimbării competenței instanțelor legal

învestite, precum și căile de atac se judecă de instanțele competente, potrivit legii.

(2) Apelurile aflate pe rolul curților de apel la data intrării în vigoare a prezentei legi și care, potrivit prezentei legi, sunt de competența tribunalului se trimit la tribunale.

(3) Recursurile aflate pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție la data intrării în vigoare a prezentei legi și care, potrivit prezentei legi, sunt de competența curților de apel se trimit la curțile de apel.

(4) În cazurile prevăzute la alin. (1)—(3), trimiterea dosarelor se va face, pe cale administrativă, instanțelor devenite competente să le judece.

Art. III. — Dispozițiile alin. (2) al art. 76 intră în vigoare începând cu data de 1 ianuarie 2006.

Art. IV. — Pe data intrării în vigoare a prezentei legi, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2001 privind modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 138/2000 pentru modificarea și completarea Codului de procedură civilă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 217 din 27 aprilie 2001, se abrogă.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, în condițiile art. 77 alin. (2), cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
DAN RADU RUȘANU

PREȘEDINTELE SENATULUI
NICOLAE VĂCĂROIU

București, 6 iulie 2005.
Nr. 219.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**pentru promulgarea Legii privind aprobarea
Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 138/2000
pentru modificarea și completarea Codului de procedură civilă**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (3) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 138/2000 pentru modificarea și completarea Codului de procedură civilă și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 5 iulie 2005.
Nr. 596.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 306**

din 14 iunie 2005

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 132 și 133
din Codul de procedură penală**

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Marilena Mincă	— procuror
Florentina Geangu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 132 și 133 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Viorel Știube în Dosarul nr. 10.992/2002 al Tribunalului Suceava — Secția penală.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată. În acest sens, arată că, întrucât dispozițiile legale care fac obiectul controlului de constituționalitate nu se aplică în mod diferențiat, nu poate fi primită critica privind încălcarea art. 16, 21 și 24 din Constituție.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 6 decembrie 2004, pronunțată în Dosarul nr. 10.992/2002, **Tribunalul Suceava — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 132 și 133 din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Viorel Știube.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că, potrivit dispozițiilor legale criticate, în faza de urmărire penală, părțile nu pot participa la efectuarea comisiei rogatorii nici personal și nici prin apărător, acest lucru fiind posibil doar în faza de judecată, conform art. 134 din Codul de procedură penală, ceea ce contravine prevederilor constituționale ale art. 16 alin. (1) și ale art. 21 alin. (3). Totodată apreciază că se încalcă și prevederile art. 24 alin. (2) din Constituție, care consacră dreptul la apărare, întrucât, în faza de urmărire penală,

părțile, personal sau prin apărător, nu pot participa la administrarea unor probe. Din această perspectivă, autorul excepției susține că textele legale criticate sunt în contradicție și cu dispozițiile art. 17 alin. (2) din Legea nr. 704/2001, care stabilesc dreptul atât al autorităților, cât și al persoanelor în cauză de a asista la îndeplinirea cererii și de a colabora la executarea comisiei rogatorii, dispoziții raportate la art. 11 alin. (1) și (2) din Constituție și art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. În final, apreciază că textele criticate contravin și prevederilor art. 53 alin. (1) din Constituție, potrivit cărora exercițiul unor drepturi sau al unor libertăți poate fi restrâns numai prin lege și numai dacă se impune, în cazuri strict delimitate.

Tribunalul Suceava — Secția penală, exprimându-și opinia asupra excepției, apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, arată că instituirea, prin dispozițiile legale criticate, a comisiei rogatorii ca procedură utilizată pentru administrarea unor probe sau efectuarea unor acte procedurale de către un alt organ decât cel care instrumentează cauza penală nu contravine principiului egalității în drepturi, consacrat prin art. 16 alin. (1) din Constituție. Astfel, instituirea unor reguli speciale legate de administrarea probelor nu poate fi considerată o încălcare a acestui principiu, atâta timp cât ea asigură egalitatea juridică a cetățenilor în utilizarea lor. Instanța apreciază că nu sunt încălcate nici prevederile constituționale ale art. 21 alin. (3), referitoare la dreptul la un proces echitabil, și nici cele ale art. 24 alin. (2), arătând totodată că dreptul la un proces echitabil în materie penală, potrivit art. 21 alin. (3) din Constituție și art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, „reprezintă dreptul de a subordona unui judecător pentru luarea deciziei toate «acuzățiile» aduse inculpatului”. De asemenea, arată că, în analiza caracterului echitabil sau nu al procedurii comisiei rogatorii, trebuie avut în vedere faptul că dispozițiile care reglementează această procedură în cursul urmăririi penale nu încalcă cu nimic dreptul la apărare al învinutului, atâta timp cât dispozițiile art. 172 alin. 1 din Codul de procedură penală reglementează, în mod expres, dreptul apărătorului de a asista la efectuarea oricărui act de urmărire penală, de a formula cereri (deci inclusiv cererea de a participa la efectuarea actului de procedură prin comisia rogatorie și de

acordare a asistenței juridice în acest sens), având totodată posibilitatea de a formula întrebări și răspunsuri în favoarea învinutului sau de a depune memorii. Instanța arată că dispozițiile art. 132 și 133 din Codul de procedură penală, deși nu prevăd expres, nici nu interzic prezența apărătorului la efectuarea actelor procedurale. Pentru aceste considerente, apreciază că nu poate fi reținută nici înfrângerea art. 53 alin. (1) din Constituție, întrucât nu există nici un text de lege care să restrângă exercitarea dreptului la apărare la efectuarea comisiei rogatorii, în faza de urmărire penală.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Astfel, arată că dispozițiile criticate trebuie interpretate și aplicate în coroborare cu celelalte dispoziții referitoare la desfășurarea procesului penal. În acest sens, apreciază că, în cazul dispunerii comisiei rogatorii în faza de urmărire penală, își găsesc deplina aplicabilitate prevederile art. 172 alin. 1 și cele ale art. 173 alin. 1 din Codul de procedură penală. Din această perspectivă, dispozițiile art. 132 și 133 din Codul de procedură penală nu încalcă dreptul la apărare, legea prevăzând expres dreptul apărătorului învinutului și al părților din proces de a asista la efectuarea oricărui act de urmărire penală, de a formula cereri și de a adresa memorii organului de urmărire penală. Întrucât nu operează nici o restrângere a dreptului la apărare, nu se poate susține încălcarea prevederilor constituționale ale art. 53, referitoare la restrângerea exercițiului unor drepturi sau libertăți. În opinia Guvernului, dispozițiile criticate nu contravin nici art. 21 din Constituție, privind dreptul la un proces echitabil, întrucât administrarea probelor în cursul judecății este guvernată de principiul nemijlocirii, al publicității ședinței de judecată și al contradictorialității. De asemenea, apreciază că nu se aduce atingere nici principiului egalității cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, astfel cum este statuat în art. 16 din Constituție, deoarece aplicarea art. 132 și 133 din Codul de procedură penală nu se face în mod diferențiat, pe baza unor criterii discriminatorii, cum ar fi cele privind rasa, naționalitatea, sexul ori religia părților.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile legale criticate sunt constituționale. În acest sens, arată că nu poate fi reținută critica de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 132 și 133 din Codul de procedură penală față de art. 16 din Constituție, întrucât instituirea unor reguli procedurale privind comisia rogatorie nu este contrară principiului egalității cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, atâta timp cât acestea asigură egalitatea părților în

utilizarea lor. În ceea ce privește contrarietatea dispozițiilor legale criticate față de art. 21 alin. (3) din Constituție, consideră că procedura comisiei rogatorii este utilizată pentru administrarea unor probe sau efectuarea unor acte procedurale de alt organ judiciar decât cel care instrumentează cauza penală, în vederea asigurării operativității procesului penal și a îndeplinirii exigențelor unui proces echitabil. De altfel, observă că, în jurisprudența sa, Curtea Constituțională a statuat că este de competența exclusivă a legiuitorului instituirea regulilor de desfășurare a procesului în fața instanțelor judecătorești. De asemenea, arată că nu poate fi reținută nici critica de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 132 și 133 din Codul de procedură penală față de art. 24 alin. (2) din Constituție, întrucât, potrivit reglementărilor referitoare la comisia rogatorie, oricare dintre părți poate cere să fie citată la efectuarea comisiei rogatorii, iar în cazul în care inculpatul este arestat, instanța care urmează a efectua comisia rogatorie dispune desemnarea unui apărător din oficiu, în scopul respectării garanțiilor procesuale ale dreptului la apărare. În opinia Avocatului Poporului, prevederile criticate nu contravin nici art. 53 din Constituție, deoarece nu pun în discuție restrângerea exercițiului unor drepturi sau libertăți fundamentale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 132 și 133 din Codul de procedură penală, care au următorul cuprins:

— Art. 132: „*Când un organ de urmărire penală sau instanța de judecată nu are posibilitatea să asculte un martor, să facă o cercetare la fața locului, să procedeze la ridicarea unor obiecte sau să efectueze orice alt act procedural, se poate adresa unui alt organ de urmărire penală ori unei alte instanțe, care are posibilitatea să le efectueze.*

Punerea în mișcare a acțiunii penale, luarea măsurilor preventive, încuviințarea de probatorii, precum și dispunerea celorlalte acte procesuale sau măsuri procesuale nu pot forma obiectul comisiei rogatorii.

Comisia rogatorie se poate adresa numai unui organ sau unei instanțe egale în grad.”;

— Art. 133: „Rezoluția sau încheierea prin care s-a dispus comisia rogatorie trebuie să conțină toate lămuririle referitoare la îndeplinirea actului care face obiectul acesteia, iar în cazul când urmează să fie ascultată o persoană, se vor arăta și întrebările ce trebuie să i se pună.

Organul de urmărire penală sau instanța de judecată care efectuează comisia rogatorie poate pune și alte întrebări, dacă necesitatea acestora rezultă în cursul ascultării.“

Autorul excepției susține că dispozițiile legale criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 11 alin. (1) și (2), ale art. 16 alin. (1), ale art. 21 alin. (3), ale art. 24 alin. (2) și ale art. 53 alin. (1), care au următorul conținut:

— Art. 11 alin. (1) și (2): „(1) Statul român se obligă să îndeplinească întocmai și cu bună-credință obligațiile ce-i revin din tratatele la care este parte.

(2) *Tratatele ratificate de Parlament, potrivit legii, fac parte din dreptul intern.*“;

— Art. 16 alin. (1): „Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări.“;

— Art. 21 alin. (3): „Părțile au dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil.“;

— Art. 24 alin. (2): „În tot cursul procesului, părțile au dreptul să fie asistate de un avocat, ales sau numit din oficiu.“;

— Art. 53 alin. (1): „Exercițiul unor drepturi sau al unor libertăți poate fi restrâns numai prin lege și numai dacă se impune, după caz, pentru: apărarea securității naționale, a ordinii, a sănătății ori a moralei publice, a drepturilor și a libertăților cetățenilor; desfășurarea instrucției penale; prevenirea consecințelor unei calamități naturale, ale unui dezastru ori ale unui sinistru deosebit de grav.“

Față de cele arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 132 și 133 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Viorel Știube în Dosarul nr. 10.992/2002 al Tribunalului Suceava — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 14 iunie 2005.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Florentina Geangu

RECTIFICĂRI

În anexa la Hotărârea Guvernului nr. 508/2005 pentru modificarea anexei la Hotărârea Guvernului nr. 839/2004 privind nivelul alocațiilor de hrană pentru consumurile colective din unitățile sanitare publice și din creșe, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 492 din 10 iunie 2005, se face următoarea rectificare (care nu aparține Redacției „Monitorul Oficial”, Partea I):

— la poziția „Bolnavi arși internați în unități sanitare”, la coloana „lei/bolnav/zi”, în loc de: „63.000” se va citi: „90.000”.

★

În anexa la Hotărârea Guvernului nr. 552/2005 privind aprobarea finanțării unor cheltuieli pentru reparația și amenajarea unor unități de asistență medico-sociale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 517 din 17 iunie 2005, se face următoarea rectificare (care nu aparține Redacției „Monitorul Oficial”, Partea I):

— la nr. crt. 2 în coloana a doua, în loc de: „*Consiliul Local al Orașului Pogoanele, județul Buzău*” se va citi: „*Consiliul Județean Buzău*”.

★

În Regulamentul Băncii Naționale a României nr. 3/2005 privind debitarea directă executată prin casa de compensare automată, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 267 din 31 martie 2005, se face următoarea rectificare (care nu aparține Redacției „Monitorul Oficial”, Partea I):

— la art. 19 alin. (1) partea introductivă, la final, în loc de: „... a rezultat din acțiunea unei persoane:” se va citi: „... a rezultat din acțiunea unei persoane, alta decât:”

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București,
IBAN: RO75RNCB510100000120001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, tel./fax 410.77.36 și 410.47.23

Tiparul: Regia Autonomă „Monitorul Oficial”

5 948368 044470